

USTAWA
z dnia 9 stycznia 2009 r.

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

**o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej
oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przeprowadzanie rejestracji i kwalifikacji wojskowej;”;

2) w art. 26 ust. 1-1c otrzymują brzmienie:

„1. Określenie zdolności do czynnej służby wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej należy do powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 1.

1a. W ramach czynności, o których mowa w ust. 1, osoby stawiające się do kwalifikacji wojskowej, poddaje się obowiązkowym badaniom lekarskim, a także, stosownie do potrzeb i według decyzji przewodniczącego komisji lekarskiej, badaniom specjalistycznym, w tym psychologicznym, oraz obserwacji szpitalnej.

1b. Osoba stawiająca się do kwalifikacji wojskowej jest obowiązana przedstawić komisji lekarskiej posiadaną dokumentację medyczną, w tym wyniki badań specjalistycznych, przeprowadzonych w okresie dwunastu miesięcy przed dniem stawienia się do kwalifikacji wojskowej.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458.

1c. Osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej, w stosunku do których orzeczono stałą albo długotrwałą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.³⁾), osób całkowicie niezdolnych do pracy oraz niezdolnych do samodzielnej egzystencji lub uznanych za całkowicie niezdolne do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁴⁾), jak również osób zaliczonych do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności albo o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92, z późn. zm.⁵⁾), można nie poddawać badaniom lekarskim, o których mowa w ust. 1a, jeżeli przedstawią komisji wypis z treści orzeczenia stwierdzającego tę niezdolność lub niepełnosprawność, na podstawie którego można określić zdolność tych osób do czynnej służby wojskowej.”;

3) w art. 28:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Orzeczenie powiatowej komisji lekarskiej doręcza się osobie stawiającej się do kwalifikacji wojskowej i wojskowemu komendantowi uzupełnień na piśmie wraz z uzasadnieniem.
2. Od orzeczenia powiatowej komisji lekarskiej przysługuje osobie stawiającej się do kwalifikacji wojskowej i wojskowemu komendantowi uzupełnień odwołanie do wojewódzkiej komisji lekarskiej w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie to może być zmienione przez wojewódzką komisję lekarską również z urzędu, jeżeli zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa.”,

b) ust. 4-4b otrzymują brzmienie:

- „4. Ostateczne orzeczenie o zdolności do czynnej służby wojskowej ustalające kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej A lub B może być zmienione przez powiatową komisję lekarską z urzędu albo na piśmie wniosek osoby stawiającej się do kwalifikacji wojskowej lub wojskowego komendanta uzupełnień, jeżeli stan zdrowia tej osoby uległ istotnej zmianie.
- 4a. O wszczęciu z urzędu postępowania, o którym mowa w ust. 4, zawiadamia się wojskowego komendanta uzupełnień oraz osobę stawiającą się do kwalifikacji wojskowej.
- 4b. Wniosek o zmianę kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej A lub B składa się za pośrednictwem wojskowego komendanta uzupeł-

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 41, poz. 401, Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1463, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1652 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

nień. Do wniosku osoba stawiająca się do kwalifikacji wojskowej dołącza zaświadczenie lekarskie stwierdzające zmiany w jej stanie zdrowia, jakie nastąpiły od dnia ostatniego orzeczenia ustalającego kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej.”;

c) ust. 4d otrzymuje brzmienie:

„4d. Wobec osób, dla których ustalono kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej D lub E, przewodniczący powiatowej komisji lekarskiej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej, jeżeli ostateczne orzeczenie o stopniu zdolności tych osób do czynnej służby wojskowej zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa. O wszczęciu tego postępowania powiadamia się wojskowego komendanta uzupełnień oraz osobę stawiającą się do kwalifikacji wojskowej.”;

4) w art. 29:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej w okresie, kiedy nie urzęduje powiatowa komisja lekarska;”

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. O skierowaniu osoby o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej lub żołnierza rezerwy do wojskowej komisji lekarskiej wojskowy komendant uzupełnień, a w przypadku skierowania żołnierza czynnej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej, informuje przewodniczącego tej komisji i przesyła w załączeniu posiadaną dokumentację medyczną dotyczącą stanu zdrowia osoby skierowanej.”;

c) ust. 3b-3d otrzymują brzmienie:

„3b. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej doręcza się na piśmie wraz z uzasadnieniem odpowiednio osobie o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej, żołnierzowi rezerwy lub żołnierzowi czynnej służby wojskowej oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień w przypadku osoby o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej i żołnierza rezerwy albo dowódcy jednostki wojskowej w przypadku żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową.

3c. Od orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej przysługuje odwołanie, odpowiednio osobom, o których mowa w ust. 3b, do wojskowej komisji lekarskiej będącej organem wyższego stopnia, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia.

3d. Przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej informuje wojskowego komendanta uzupełnień o niestawieniu się osoby o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej albo żołnierza rezerwy, a o niestawieniu się żołnierza czynnej służby wojskowej dowódcę jednostki wojskowej.”;

5) w art. 30 ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Osobom wchodzącym w skład komisji lekarskich, o których mowa w ust. 1, orzekających o stopniu zdolności do czynnej służby wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej, oraz pracownikom średniego personelu medycznego, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za pracę związaną z określeniem zdolności tych osób do czynnej

- służby wojskowej, wykonywaną poza godzinami pracy zawodowej, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia zgodnie z ust. 1.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania dodatkowego wynagrodzenia osób wchodzących w skład komisji lekarskich orzekających o stopniu zdolności do czynnej służby wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej oraz pracowników średniego personelu medycznego wyznaczonych do powiatowych komisji lekarskich. Wysokość wynagrodzenia za każdy dzień pracy nie może przekraczać 10 % przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za kwartał poprzedzający wypłatę wynagrodzenia.
4. Wojewodowie zlecają zakładom opieki zdrowotnej przeprowadzanie na potrzeby powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich badań specjalistycznych, w tym psychologicznych, oraz obserwacji szpitalnej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej.”;
- 6) w art. 30a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) kategoria A - zdolny do czynnej służby wojskowej, co oznacza zdolność do odbywania zasadniczej służby wojskowej, nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, zajęć wojskowych w czasie trwania studiów wyższych, przeszkolenia wojskowego, okresowej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, zasadniczej służby i szkolenia w obronie cywilnej, służby zastępczej, jak również służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;”;
- 7) w Dziale II tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
- „Rejestracja i kwalifikacja wojskowa”;
- 8) art. 31 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 31. 1. Obywatele polscy, którzy ukończyli osiemnaście lat życia, podlegają rejestracji.
2. Rejestrację prowadzi wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące osoby objętej rejestracją w dniu ukończenia przez nią osiemnastu lat życia. W pozostałych przypadkach właściwość miejscową ustala się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.
3. Rejestrację prowadzi się na potrzeby założenia ewidencji wojskowej oraz prowadzenia kwalifikacji wojskowej.
4. Rejestrację prowadzi się na podstawie danych osobowych określonych w art. 44a ust. 2 pkt 1-6, 8-10 i 13-17 oraz ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.⁶⁾) o których mowa w art. 49 ust. 2b pkt 1, uzyskanych z ewidencji

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 195, poz. 1198 i Nr 220, poz. 1414.

ludności prowadzonej przez wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast).

5. Dane, o których mowa w ust. 4, ujmuje się w rejestrze osób objętych rejestracją oraz w wykazach osób podlegających wezwaniu do kwalifikacji wojskowej.
6. Jeden egzemplarz rejestru osób objętych rejestracją przekazuje się właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień na potrzeby założenia ewidencji wojskowej.
7. Prowadzenie rejestracji nie wymaga zgłoszenia się, zgody lub powiadomienia osoby, o której mowa w ust. 1.”;

9) po art. 31 dodaje się art. 31a i 31b w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny rejestracją mogą zostać objęte również inne, niż wymienione w art. 31 ust. 1, osoby.

2. Osoby podlegające rejestracji mogą zostać obowiązane do zgłoszenia się do rejestracji w określonym terminie i miejscu.
3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 i 2, może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów, w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, a także w przypadku dużej migracji ludności, wystąpienia zakłóceń w przekazywaniu na potrzeby rejestracji danych z ewidencji ludności prowadzonej przez wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) lub w razie potrzeby rozszerzenia zakresu osób objętych obowiązkiem zgłoszenia się do kwalifikacji wojskowej, wskazując jednocześnie grupy osób objęte rejestracją oraz obowiązkiem zgłoszenia się do rejestracji.
4. Do prowadzenia rejestracji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3, z zastrzeżeniem ust. 5-9.
5. Obowiązkowi zgłoszenia się do rejestracji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, nie podlegają osoby, w stosunku do których orzeczono stałą albo długotrwałą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, osoby całkowicie niezdolne do pracy oraz niezdolne do samodzielnej egzystencji lub uznane za całkowicie niezdolne do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jak również osoby zaliczone do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności albo o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jeżeli przedstawią wójtowi lub burmistrzowi (prezydentowi miasta) dokument stwierdzający tę niezdolność lub niepełnosprawność.
6. Rejestrację w przypadku, o którym mowa w ust. 2, prowadzi wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące osoby podlegającej rejestracji. W pozostałych przypadkach

właściwość miejscową ustala się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

7. Do rejestracji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, wzywa osobę podlegającą temu obowiązkowi wójt lub burmistrz (prezydent miasta).
8. Osoby podlegające obowiązkowi zgłoszenia się do rejestracji, które nie zgłosiły się do tej rejestracji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, w określonym terminie i miejscu, są obowiązane to uczynić niezwłocznie po ustaniu przeszkody.
9. W razie niezgłoszenia się bez uzasadnionej przyczyny do rejestracji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, osoby podlegającej temu obowiązkowi, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) nakłada grzywnę w celu przymuszenia albo zarządza przymusowe doprowadzenie przez Policję do urzędu gminy, w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 31b. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb prowadzenia rejestracji i wzory dokumentów prowadzonych w ramach rejestracji, uwzględniając pisemny lub elektroniczny sposób ich prowadzenia oraz wskazując szczegółowy zakres danych ujmowanych w poszczególnych dokumentach. Rozporządzenie powinno zapewniać realizację celu prowadzenia rejestracji, w tym wskazywać organy, którym mogą być udostępniane dokumenty związane z rejestracją.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy również uwzględnić możliwość wprowadzenia obowiązku osobistego zgłoszenia się osób do rejestracji, w tym wskazywać tryb i sposób ich wzywania.”;

10) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Mężczyźni, którzy w danym roku kalendarzowym kończą dziewiętnaście lat życia, są obowiązani stawić się, w określonym terminie i miejscu, do kwalifikacji wojskowej.

2. Do kwalifikacji wojskowej mogą się stawić również ochotnicy, w tym kobiety, niezależnie od posiadanych kwalifikacji i wykształcenia, jeżeli ukończyli co najmniej osiemnaście lat życia.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa do końca roku kalendarzowego, w którym osoba objęta tym obowiązkiem kończy dwadzieścia cztery lata życia.
4. Osoby podlegające stawieniu się do kwalifikacji wojskowej, które nie dopełniły tego obowiązku w określonym terminie i miejscu, są obowiązane to uczynić niezwłocznie po ustaniu przeszkody.
5. Stawienie się do kwalifikacji wojskowej obejmuje stawienie się przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), powiatową komisją lekarską oraz wojskowym komendantem uzupełnień.
6. W ramach kwalifikacji wojskowej wykonuje się czynności związane z:

- 1) sprawdzeniem tożsamości osób podlegających stawieniu się do kwalifikacji wojskowej;
 - 2) ustaleniem zdolności do czynnej służby wojskowej osób podlegających stawieniu się do kwalifikacji wojskowej;
 - 3) wstępnym przeznaczeniem do poszczególnych form powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w art. 4 ust. 2, osób podlegających stawieniu się do kwalifikacji wojskowej;
 - 4) założeniem lub aktualizacją ewidencji wojskowej i przetwarzaniem danych gromadzonych w tej ewidencji;
 - 5) wydaniem wojskowych dokumentów osobistych;
 - 6) przeniesieniem osób podlegających stawieniu się do kwalifikacji wojskowej do rezerwy i wydaniem na ich wniosek zaświadczeń o uregulowanym stosunku do służby wojskowej;
 - 7) przygotowaniem rekrutacji wojskowej do ochotniczych form służby wojskowej.
7. Czynności, o których mowa w ust. 6, wymienione w:
- 1) pkt 1 – należą do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) albo upoważnionego pracownika urzędu gminy (miasta);
 - 2) pkt 2 – należą do powiatowej komisji lekarskiej;
 - 3) pkt 3-7 – należą do wojskowego komendanta uzupełnień albo jego upoważnionego przedstawiciela.
8. Do stawienia się do kwalifikacji wojskowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wzywa wójt lub burmistrz (prezydent miasta), zapewniając planowe stawiennictwo osób do kwalifikacji wojskowej stosując zasady określone w ust. 10.
9. W czasie kwalifikacji wojskowej wójt lub burmistrz (prezydent miasta) prowadzi listę stawiennictwa osób, które stawily się do kwalifikacji wojskowej, a także wypłaca świadczenia, na zasadach określonych w art. 52 ust. 2 i 3.
10. W razie niestawienia się do kwalifikacji wojskowej bez uzasadnionej przyczyny, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) z urzędu albo na wniosek przewodniczącego powiatowej komisji lekarskiej lub wojskowego komendanta uzupełnień nakłada na osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej grzywnę w celu przymuszenia albo zarządza przymusowe doprowadzenie przez Policję do kwalifikacji wojskowej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
11. Przepisy ust. 5 i 6 pkt 3-7 nie naruszają uprawnień wojskowego komendanta uzupełnień związanych z wykonywaniem czynności, określonych w tych przepisach, niezależnie od trwania kwalifikacji wojskowej oraz związanych z nią uprawnień osób podlegających kwalifikacji wojskowej oraz tych, którzy się do niej stawili.
12. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, obowiązek stawienia się do kwalifikacji wojskowej osób, które w danym roku ka-

lendarzowym kończą co najmniej osiemnaście lat życia, trwający do końca roku kalendarzowego, w którym osoby te kończą pięćdziesiąt lat życia, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, zagrożenie zewnętrznego i wewnętrznego bezpieczeństwa państwa oraz wskazując granice wieku osób, których ten obowiązek dotyczy.”;

11) w art. 32a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) na potrzeby przeprowadzenia kwalifikacji wojskowej:

- 1) zapewnia lokal dla wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), powiatowej komisji lekarskiej i wojskowego komendanta uzupełnień wraz z wyposażeniem oraz przedmioty niezbędne do pracy tych organów, a także pomieszczenia wraz z wyposażeniem, niezbędne przy wprowadzaniu danych do ewidencji wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej;
- 2) może zatrudnić, na podstawie umowy o pracę na czas określony lub umowę zlecenia, nie więcej niż cztery osoby do prac związanych z wprowadzaniem danych do ewidencji wojskowej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej i wydawaniem wojskowych dokumentów osobistych oraz osobę do prowadzenia zajęć z osobami zgłaszającymi się do kwalifikacji wojskowej w lokalu, w którym jest prowadzona kwalifikacja wojskowa;
- 3) zapewnia porządek w lokalu, w którym jest prowadzona kwalifikacja wojskowa oraz bezpieczeństwo pracy organów, o których mowa w pkt 1, a także odpowiada za zabezpieczenie pomieszczeń i dokumentacji po zakończeniu urzędowania tych organów;
- 4) przekazuje wójtom lub burmistrzom (prezydentom miast) dotacje celowe, otrzymane z budżetu państwa, na zadania określone w art. 32 ust. 9.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wykonującym prace związane z wprowadzaniem danych do ewidencji wojskowej i wydawaniem wojskowych dokumentów osobistych osobom zgłaszającym się do kwalifikacji wojskowej, wojskowy komendant uzupełnień wydaje pisemne upoważnienie do wykonywania tych prac na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Czynności te są wykonywane pod nadzorem wojskowego komendanta uzupełnień.”;

12) w art. 32b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wojewoda, w miarę potrzeby, zapewnia szkolenie osób wchodzących w skład wojewódzkich i powiatowych komisji lekarskich, pracowników urzędów gmin (miast) prowadzących sprawy kwalifikacji wojskowej, a także osób, o których mowa w art. 32a ust. 1 pkt 2.

3. Wojskowy komendant uzupełnień prowadzi szkolenie osób, o których mowa w art. 32a ust. 1 pkt 2.”;

13) w art. 33 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

- „1. Osoby podlegające kwalifikacji wojskowej stawiają się przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), powiatową komisją lekarską oraz wojskowym komendantem uzupełnień, właściwymi ze względu na miejsce ich pobytu stałego. Osoby zameldowane na pobyt czasowy trwający ponad trzy miesiące stawiają się przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), powiatową komisją lekarską oraz wojskowym komendantem uzupełnień, właściwymi ze względu na miejsce tego pobytu.
2. Osoby, które w okresie od dnia ogłoszenia kwalifikacji wojskowej do dnia jej rozpoczęcia zmieniły miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, zgłaszają się do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), właściwego ze względu na ich nowe miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wyznacza im miejsce i termin stawienia się do kwalifikacji wojskowej.
3. Osoby, które po rozpoczęciu kwalifikacji wojskowej na danym terenie zamierzają zmienić miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, stawiają się do kwalifikacji wojskowej przed opuszczeniem miejsca dotychczasowego pobytu. W pozostałych przypadkach właściwość miejscową ustala się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

14) art. 34 i 35 otrzymują brzmienie:

„Art. 34. Osoby, które podlegały obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej i z jakichkolwiek powodów nie stawiały się do niej, są obowiązane zgłosić się do wojskowego komendanta uzupełnień, właściwego ze względu na ich miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, w celu uregulowania stosunku do powszechnego obowiązku obrony. Obowiązek ten trwa do czasu ukończenia pięćdziesięciu lat życia, a w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, do czasu ukończenia sześćdziesięciu lat życia.

Art. 35. 1. Kwalifikację wojskową przeprowadzają wojewodowie przy współudziale szefów wojewódzkich sztabów wojskowych oraz starostów, a także wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast).

2. Za przeprowadzenie kwalifikacji wojskowej na terenie powiatu (miasta na prawach powiatu) odpowiada starosta (prezydent miasta).
3. Kwalifikację wojskową przeprowadza się corocznie, z zastrzeżeniem, że jej przeprowadzenie w kilku okresach danego roku kalendarzowego może nastąpić wyłącznie w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej określają corocznie, w drodze rozporządzenia, termin lub terminy ogłoszenia kwalifikacji wojskowej i czas jej lub ich trwania na terytorium państwa oraz roczniki i grupy osób podlegających obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej. Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać osoby, które mają obowiązek zgłosić się przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), powiatową komisją lekarską i wojskowym komendantem uzupełnień, a także przewidywać, że termin lub

terminy ogłoszenia kwalifikacji wojskowej będą wyprzedzać, co najmniej o czternaście dni, dzień jej lub ich rozpoczęcia.”;

15) art. 37 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 37. 1. Zwierzchni nadzór nad przeprowadzaniem kwalifikacji wojskowej, w tym także kontrole, sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.
2. Bieżący nadzór nad przygotowaniem i przebiegiem kwalifikacji wojskowej sprawują wojewodowie.
3. Kontrolę prowadzenia kwalifikacji wojskowej przez wojewódzkie i powiatowe komisje lekarskie oraz wojskowych komendantów uzupełnień wykonuje Minister Obrony Narodowej i szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych, a przez organy samorządowe Prezes Rady Ministrów i wojewodowie.”;

16) art. 39-40 otrzymują brzmienie:

„Art. 39. 1. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej udziela się osobie podlegającej obowiązkowi odbycia tej służby na jej udokumentowany wniosek ze względu na:

- 1) wybór na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, lub senatora – na czas pełnienia mandatu;
 - 2) kandydowanie do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Senatu Rzeczypospolitej Polskiej lub Parlamentu Europejskiego – do dnia ogłoszenia wyników wyborów;
 - 3) konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny wspólnie z nią zamieszkałym, który nie ukończył szesnastego roku życia lub został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i do samodzielnej egzystencji albo który ukończył siedemdziesiąty piąty rok życia, jeżeli nie ma innego pełnoletniego członka rodziny bliższego lub równego stopniem pokrewieństwa obowiązane do sprawowania tej opieki, albo ze względu na obowiązek sprawowania opieki wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu – na czas sprawowania tej opieki, z zastrzeżeniem ust. 4;
 - 4) pobieranie nauki w szkole wyższej, jeżeli jest ona studentem – na czas pobierania tej nauki;
 - 5) pobieranie nauki w zakładzie kształcenia nauczycieli – na czas pobierania tej nauki;
 - 6) pobieranie nauki w szkole ponadgimnazjalnej – na czas pobierania tej nauki;
 - 7) kształcenie w celu zdobycia kwalifikacji przydatnych w wojsku na podstawie umowy zawartej z wojskowym komendantem uzupełnień, o której mowa w art. 132a ust. 3, albo skierowania określonego w art. 132b ust. 2 – na czas tego kształcenia.
2. Odroczenia ze względu na pobieranie nauki udziela się także osobom podlegającym obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej będącym alumnami wyższych seminariów duchownych,

osobami zakonnymi (po profesji czasowej), nowicjuszami w zakonach albo słuchaczami szkół duchownych kościołów i związków wyznaniowych mających osobowość prawną – na czas pobierania tej nauki.

3. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej można udzielić również ze względu na ważne sprawy osobiste lub rodzinne osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, a w szczególności związane z zaistnieniem trudnej sytuacji osobistej lub rodzinnej, które nie upoważniają do udzielenia tej osobie odroczenia z tytułu sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny albo z powodu konieczności załatwienia spraw związanych z prowadzeniem przez nią przedsiębiorstwa, gospodarstwa rolnego albo innej działalności gospodarczej.
4. Odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, udziela się każdorazowo na okres określony w decyzji, o której mowa w art. 39a ust. 1.
5. Odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 i w ust. 3, udziela się tylko jeden raz na okres od trzech do dwunastu miesięcy.
6. Skreślenie z listy studentów, słuchaczy lub uczniów albo wydalenie ze szkoły wyższej, zakładu kształcenia nauczycieli lub szkoły ponadgimnazjalnej, a także niewywiązywanie się osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, z umowy, o której mowa w art. 132a ust. 3, lub z obowiązku określonego w skierowaniu wskazanym w art. 132b ust. 2, powodują utratę udzielonego odroczenia zasadniczej służby wojskowej z tytułu pobierania nauki.
7. Osoba podlegająca obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, której udzielono odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4-6, po zakończeniu roku szkolnego (studiów), nie później jednak niż w terminie czternastu dni od dnia rozpoczęcia kolejnego roku szkolnego (studiów), przedstawia wojskowemu komendantowi uzupełnień właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące zaświadczenie o ukończeniu poprzedniego i rozpoczęciu nowego roku szkolnego (studiów).
8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania odroczeń zasadniczej służby wojskowej, uwzględniając wymóg, że odroczenia udziela się osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej na jej udokumentowany wniosek. Rozporządzenie powinno określać również dokumenty, jakie należy dołączyć do wniosku o udzielenie odroczenia.

Art. 39a. 1. O konieczności sprawowania przez osobę podlegającą obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, orzeka wójt lub burmistrz (prezydent miasta), na uzasadniony wniosek osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej lub członka jej rodziny, określając zgodnie z

wnioskiem okres sprawowania opieki, nie dłuższy jednak niż dwanaście miesięcy.

2. Decyzję wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) doręcza się osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i wojskowemu komendantowi uzupełnień na piśmie wraz z uzasadnieniem.
3. Od decyzji wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) przysługuje osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i wojskowemu komendantowi uzupełnień odwołanie do wojewody w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji. Decyzja ta może być zmieniona przez wojewodę również z urzędu, jeżeli została wydana z naruszeniem przepisów prawa. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje powołania do zasadniczej służby wojskowej osoby podlegającej obowiązkowi odbycia tej służby.
4. Ostateczne decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wiążące dla wojskowych komendantów uzupełnień.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb orzekania o konieczności sprawowania przez osobę podlegającą obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny oraz dokumenty wymagane w tych sprawach, uwzględniając wymóg, że orzekanie o konieczności sprawowania przez osobę podlegającą obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny następuje na uzasadniony wniosek osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej lub członka jej rodziny.

Art. 40. Osoba podlegająca obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej korzystająca z odroczenia zasadniczej służby wojskowej jest obowiązana stawić się przed wojskowym komendantem uzupełnień niezwłocznie po upływie okresu odroczenia.”;

17) art. 42 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 42. 1. Orzekanie o udzieleniu osobom podlegającym obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej odroczeń tej służby należy do wojskowych komendantów uzupełnień.
2. Decyzję o udzieleniu odroczenia można ogłosić ustnie, z zastrzeżeniem ust. 3. W takim przypadku potwierdzenia wydanej decyzji administracyjnej dokonuje się w formie wpisu lub zamieszczenia danych w wojskowym dokumencie osobistym i przez wprowadzenie danych do ewidencji wojskowej.
 3. Odmowa udzielenia odroczenia lub udzielenie odroczenia w treści innej niż żądanie osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, określone w jej wniosku o udzielenie tego odroczenia, a także udzielanie odroczeń, o których mowa w art. 39 ust. 3, następuje w drodze decyzji administracyjnej, którą doręcza się osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, na piśmie wraz z uzasadnieniem.

4. Od orzeczenia wojskowego komendanta uzupełnień przysługuje osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej odwołanie do szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje powołania do zasadniczej służby wojskowej osoby podlegającej obowiązkowi odbycia tej służby.
5. Orzeczenie wojskowego komendanta uzupełnień może być zmienione przez szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego również z urzędu, jeżeli zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa.”

18) art. 43-46 otrzymują brzmienie:

„Art. 43. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, sposób wzywania do kwalifikacji wojskowej oraz treść obwieszczeń i wzory wezwań w tych sprawach, sposób organizacji i przebieg kwalifikacji wojskowej oraz dokumenty, jakie osoby podlegające temu obowiązkowi powinny przedstawić przy kwalifikacji wojskowej, uwzględniając czynności wojewodów, starostów, wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) i wojskowych komendantów uzupełnień w tym zakresie. Rozporządzenie powinno umożliwić współpracę organów wykonujących zadania w czasie kwalifikacji wojskowej oraz zapewnić warunki do obsłużenia przez te organy określonej liczby osób w danym dniu, w sposób jak najmniej uciążliwy dla tych osób, a także uwzględnić możliwość stawiania się do kwalifikacji wojskowej ochotników, w tym kobiet.

Art. 44. 1. Nie powołuje się do czynnej służby wojskowej osób podlegających obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej uznanych za zdolne do tej służby:

- 1) obywateli polskich, którzy stale zamieszkują za granicą i którzy nie posiadają miejsca pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad trzy miesiące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) absolwentów szkół i ośrodków szkolenia Policji i Państwowej Straży Pożarnej, którzy w terminie do 3 miesięcy od dnia zakończenia studiów (nauki) podjęli służbę w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej lub Państwowej Straży Pożarnej;
 - 3) absolwentów szkół wyższych, którzy bezpośrednio po zakończeniu studiów podjęli służbę w Centralnym Biurze Antykorupcyjnym lub Straży Granicznej.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, orzeka wojskowy komendant uzupełnień na wniosek osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej. Decyzję wojskowego komendanta uzupełnień doręcza się osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej na piśmie wraz z uzasadnieniem.

3. Od decyzji wojskowego komendanta uzupełnień przysługuje osobie podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej odwołanie do szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji. Decyzja ta może być zmieniona przez szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego również z urzędu, jeżeli została wydana z naruszeniem przepisów prawa.
 4. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wygasają z dniem powrotu osoby podlegającej obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej do kraju i zameldowania się na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad trzy miesiące. Przepis art. 46 ust. 3 pkt 4 stosuje się odpowiednio.
 5. Osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wojskowy komendant uzupełnień na jej wniosek, udokumentowany zaświadczeniem o podjęciu służby, wystawionym przez kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej lub Państwowej Straży Pożarnej, przenosi do rezerwy z dniem poprzedzającym dzień podjęcia służby.
 6. Osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wojskowy komendant uzupełnień, na podstawie otrzymanego od kierownika jednostki organizacyjnej Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej zawiadomienia o reklamowaniu z urzędu, przenosi do rezerwy.
- Art. 44a. 1. Osobę powoływaną do czynnej służby wojskowej wojskowy komendant uzupełnień kieruje do wojskowej pracowni psychologicznej w celu wydania orzeczenia psychologicznego w zakresie braku przeciwwskazań do odbywania tej służby na stanowiskach, funkcjach wojskowych lub w rodzajach oraz wyspecjalizowanych służbach Sił Zbrojnych wymagających szczególnych predyspozycji.
2. O skierowaniu osoby, o której mowa w ust. 1, do wojskowej pracowni psychologicznej wojskowy komendant uzupełnień informuje kierownika tej pracowni.
 3. Kierownik wojskowej pracowni psychologicznej informuje wojskowego komendanta uzupełnień o fakcie niestawienia się osoby, o której mowa w ust. 1, do wojskowej pracowni psychologicznej.
 4. Orzeczenie psychologiczne wojskowej pracowni psychologicznej wydaje psycholog tej pracowni uprawniony do przeprowadzenia badań psychologicznych.
 5. Orzeczenie psychologiczne wojskowej pracowni psychologicznej doręcza się na piśmie osobie, o której mowa w ust. 1, oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień.
 6. Od orzeczenia psychologicznego wojskowej pracowni psychologicznej przysługuje osobie, o której mowa w ust. 1, oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień odwołanie do wojskowej pracowni psychologicznej będącej organem wyższego stopnia.

7. Ostateczne orzeczenia psychologiczne wojskowych pracowni psychologicznych są wiążące dla wojskowego komendanta uzupełnień.
8. Wydawanie orzeczeń psychologicznych przez wojskowe pracowni psychologiczne nie narusza uprawnień psychologów tych pracowni i psychologów jednostek wojskowych do prowadzenia innych badań psychologicznych i wydawania opinii psychologicznych w stosunku do kierowanych na te badania osób, o których mowa w ust. 1, oraz żołnierzy czynnej służby wojskowej.
9. W celu wydania opinii psychologicznej, o której mowa w ust. 8, na badania psychologiczne kieruje wojskowy komendant uzupełnień w przypadku osób, o których mowa w ust. 1, oraz dowódca jednostki wojskowej w przypadku żołnierzy czynnej służby wojskowej.
10. Wojskowe pracowni psychologiczne są również właściwe do wydawania orzeczeń psychologicznych w zakresie braku przeciwwskazań do pełnienia zawodowej służby wojskowej przez osoby, które zgłosiły chęć pełnienia tej służby na zasadach określonych w art. 5a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308).
11. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, tworzy, przekształca i znosi wojskowe pracowni psychologiczne oraz określa ich siedziby i zasięg działania, z uwzględnieniem w szczególności podziału terytorialnego państwa i różnych rodzajów oraz wyspecjalizowanych służb Sił Zbrojnych.
12. Minister Obrony Narodowej, uwzględniając stanowiska, funkcje wojskowe lub rodzaje oraz wyspecjalizowane służby Sił Zbrojnych wymagające szczególnych predyspozycji, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres badań psychologicznych, którym jest obowiązana poddać się osoba, o której mowa w ust. 1;
 - 2) tryb kierowania do wojskowych pracowni psychologicznych oraz sposób i tryb wydawania orzeczeń psychologicznych;
 - 3) tryb odwoływania się od orzeczeń psychologicznych;
 - 4) tryb kontroli wykonywania i dokumentowania badań psychologicznych oraz wydawania orzeczeń psychologicznych;
 - 5) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów i orzeczeń, z wyjątkiem wzorów orzeczeń dotyczących badań kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz wykonujących pracę na stanowisku kierowcy.

Art. 45. 1. Osoby uznane za zdolne do czynnej służby wojskowej i podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej wojskowy komendant uzupełnień przeznacza do służby, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, orzeczenie właściwej komisji lekarskiej oraz stosownie do potrzeb orzeczenie lub opinię psychologiczną,

kwalifikacje zawodowe, a także, w miarę możliwości, życzenia tych osób.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, powinny być powoływane do odbycia czynnej służby wojskowej, w miarę możliwości, w jednostce wojskowej mającej siedzibę w pobliżu ich miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące.
3. Wojskowy komendant uzupełnień na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1, udziela jej informacji o przewidywanym terminie powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej.
4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeznaczania osób, o których mowa w ust. 1, do służby, z uwzględnieniem wymogów niezbędnych do kierowania tych osób do poszczególnych rodzajów Sił Zbrojnych i rodzajów wojsk oraz kryteriów ich kierowania na poszczególne stanowiska i funkcje wojskowe.

Art. 46. 1. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i niepowołane do jej odbycia w ciągu osiemnastu miesięcy od dnia stawienia się do kwalifikacji wojskowej albo od dnia zgłoszenia się do wojskowego komendanta uzupełnień w celu uregulowania stosunku do powszechnego obowiązku obrony w przypadku, o którym mowa w art. 34, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu tego okresu, z zastrzeżeniem art. 93 ust 2a i art. 93e.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do osób, które:

- 1) nie mogły być powołane do odbycia zasadniczej służby wojskowej w okresie, o którym mowa w ust. 1, z powodu odroczenia tej służby albo złożenia wniosku o przeznaczenie do odbycia służby zastępczej;
- 2) z przyczyn niezależnych od organów wojskowych nie mogły być powołane do odbycia zasadniczej służby wojskowej w terminie określonym w ust. 1 ze względu na:
 - a) odbywanie kary pozbawienia wolności,
 - b) orzeczenie sądu karnego pozbawienia praw publicznych,
 - c) czasowe przebywanie za granicą,
 - d) niespełnienie wojskowego obowiązku meldunkowego,
 - e) niestawienie się na wezwanie organów wojskowych w sprawach dotyczących powszechnego obowiązku obrony lub niepoddanie się badaniom lekarskim lub psychologicznym;
- 3) zostały uznane za czasowo niezdolne do czynnej służby wojskowej;
- 4) zostały uznane za niezdolne do czynnej służby wojskowej w czasie pokoju;

- 5) spełniły obowiązek służby wojskowej w innym kraju, którego równocześnie były lub są obywatelami.
3. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i niepowołane do jej odbycia z powodu:
- 1) odroczenia tej służby, z zastrzeżeniem ust. 4, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu osiemnastu miesięcy następujących po dniu uchylecia lub wygaśnięcia decyzji o odroczeniu zasadniczej służby wojskowej albo powzięcia wiadomości przez wojskowego komendanta uzupełnień o tym wygaśnięciu, a jeżeli odroczenie zostało udzielone ze względu na pobieranie nauki, w przypadku skreślenia z listy uczniów lub studentów albo wydalenia ze szkoły wyższej, zakładu kształcenia nauczycieli, szkoły ponadgimnazjalnej, po dniu otrzymania zawiadomienia przez wojskowego komendanta uzupełnień o tym skreśleniu lub wydaleniu;
 - 2) złożenia wniosku o przeznaczenie do odbycia służby zastępczej przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu trzydziestu sześciu miesięcy, a w przypadku absolwentów szkół wyższych osiemnastu miesięcy, następujących po dniu przeznaczenia do służby zastępczej, jeżeli osoba ta została skierowana do odbycia tej służby, albo w ostatnim dniu upływu okresu osiemnastu miesięcy następującego po dniu uchylecia przeznaczenia do służby zastępczej;
 - 3) odbywania kary pozbawienia wolności lub orzeczenia środka karnego pozbawienia praw publicznych przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu osiemnastu miesięcy następujących po dniu otrzymania zawiadomienia przez wojskowego komendanta uzupełnień o odbyciu kary lub zakończenia obowiązywania środka karnego;
 - 4) czasowego przebywania za granicą albo niespełnienia wojskowego obowiązku meldunkowego, niestawienia się na wezwanie organów wojskowych w sprawach dotyczących powszechnego obowiązku obrony lub niepoddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu osiemnastu miesięcy następujących po dniu otrzymania zawiadomienia przez wojskowego komendanta uzupełnień o powrocie z zagranicy albo spełnienia wojskowego obowiązku meldunkowego, obowiązku stawienia się na wezwanie organów wojskowych w sprawach dotyczących powszechnego obowiązku obrony lub poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym;
 - 5) uznania za czasowo niezdolne do czynnej służby wojskowej przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu osiemnastu miesięcy następujących po dniu, w którym orzeczenie komisji lekarskiej stwierdzającej zdolność do czynnej służby wojskowej stało się ostateczne;
 - 6) uznania za niezdolne do czynnej służby wojskowej w czasie pokoju przenosi się do rezerwy z dniem uprawomocnienia się orzeczenia komisji lekarskiej;

- 7) spełnienia obowiązku służby wojskowej w innym kraju, którego równocześnie były lub są obywatelami, przenosi się do rezerwy z dniem otrzymania udokumentowanego zawiadomienia przez wojskowego komendanta uzupełnień o spełnieniu obowiązku służby wojskowej w innym kraju.
4. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i niepowołane do jej odbycia z powodu odroczenia tej służby, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy tych odroczeń.
5. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i przeznaczone do służby zastępczej, którym odroczone odbycie tej służby z przyczyn określonych w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej lub które zwolniono ze służby zastępczej przed jej odbyciem na podstawie art. 31 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy tych odroczeń lub zwolnień.
6. Termin przeniesienia do rezerwy określony w ust 3 pkt 2 nie ma zastosowania do osób przeznaczonych do służby zastępczej, które nie mogły być skierowane do odbycia tej służby lub jej nie rozpoczęły z powodu odroczenia tej służby, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej lub z przyczyn niezależnych od marszałka województwa, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a-e i pkt 3 i 4.
7. W stosunku do osób, o których mowa w ust. 6, do ponownego określenia okresu trzydziestu sześciu miesięcy, a w przypadku absolwentów szkół wyższych osiemnastu miesięcy, w którym podlegają skierowaniu do odbycia służby zastępczej, mają zastosowanie odpowiednio przepisy ust. 3 pkt 1 i 3-6.
8. Osoby, którym przerwano odbywanie służby zastępczej z przyczyn rozwiązania umowy z podmiotem o wykonywanie pracy przez osobę skierowaną do odbycia tej służby, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy, a w przypadku absolwentów szkół wyższych osiemnastu miesięcy, oczekiwania na skierowanie do odbycia tej służby, następującego po dniu rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie podmiotu lub po ustaniu innych przyczyn, które uzasadniały przerwanie tej służby.
9. Do okresu, o którym mowa w ust. 7, wlicza się czas liczony od dnia następującego po dniu przeznaczenia do służby zastępczej, do dnia jej rozpoczęcia, z wyjątkiem czasu trwania odroczeń lub przyczyn określonych w ust. 2 pkt 2-4.
10. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, wobec których przeprowadzone postępowanie kwalifikacyjne do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego albo Centralnym Biurze Antykorupcyjnym zakończyło się pozytywną oceną predyspozycji do służby i

które zamierza się przyjąć do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego albo Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, wojskowy komendant uzupełnień, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego albo Centralnego Biura Antykorupcyjnego właściwej w sprawach kadr, przenosi do rezerwy.

11. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i niepowołane do odbycia tej służby lub przeszkolenia wojskowego przenosi do rezerwy wojskowy komendant uzupełnień.

12. Minister Obrony Narodowej może zarządzić, w drodze rozporządzenia, przeniesienie określonej części osób podlegających obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, w tym również absolwentów szkół wyższych podlegających obowiązkowi odbycia przeszkolenia wojskowego, do rezerwy, przed upływem okresu, w którym podlegają powołaniu do odbycia służby wojskowej, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych dotyczące uzupełnień. Rozporządzenie w szczególności powinno określić grupę lub grupy osób podlegających przeniesieniu do rezerwy oraz termin tego przeniesienia.”;

19) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, które zostały duchownymi lub członkami zakonów (po profesji wieczystej), przenosi się do rezerwy.”;

20) w art. 48:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kobiety posiadające kwalifikacje przydatne do czynnej służby wojskowej oraz kobiety pobierające naukę w celu uzyskania tych kwalifikacji, które w danym roku szkolnym lub akademickim kończą naukę albo będące studentkami lub absolwentkami szkół wyższych, mogą być poddane obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej, poczynając od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym kończą dziewiętnaście lat życia.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. W razie wprowadzenia obowiązku stawienia się do kwalifikacji wojskowej kobiet:

1) dyrektorzy szkół, o których mowa w ust. 1, przesyłają wojskowemu komendantowi uzupełnień, właściwemu ze względu na siedzibę szkoły, imienny wykaz kobiet, które kończą naukę w danym roku kalendarzowym;

2) wojskowy komendant uzupełnień, właściwy ze względu na siedzibę szkoły, o której mowa w ust. 1, przesyła wojskowym komendantom uzupełnień, właściwym ze względu na miejsce poby-

tu stałego kobiet lub miejsce ich czasowego pobytu trwającego ponad trzy miesiące, imienne wykazy kobiet, podlegających obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej;

3) wojskowi komendanci uzupełnień po otrzymaniu wykazów, o których mowa w pkt 2, przesyłają je wójtom lub burmistrzom (prezydentom miast) w celu wezwania kobiet do kwalifikacji wojskowej. Wykazy te uzupełniają dodatkowym zestawieniem kobiet, o których mowa w ust. 4.

4. Do kwalifikacji wojskowej stawać również mogą, w terminie określonym w ust. 1, kobiety, które ochotniczo zgłosiły się do pełnienia czynnej służby wojskowej lub odbywania zajęć wojskowych.

5. Kobiety, które stawiały się do kwalifikacji wojskowej, z dniem tego stawienia, podlegają obowiązkowi czynnej służby wojskowej na ogólnych zasadach.”,

d) uchyla się ust. 6-8”;

21) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ewidencję wojskową osób podlegających rejestracji, kwalifikacji wojskowej oraz podlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej, a także podlegających innym rodzajom powszechnego obowiązku obrony prowadzą:

- 1) na szczeblu centralnym – Minister Obrony Narodowej dla terytorium całego państwa;
- 2) na szczeblu wojewódzkim – szef wojewódzkiego sztabu wojskowego dla obszaru województwa;
- 3) na szczeblu terenowym – wojskowy komendant uzupełnień dla obszaru objętego terytorialnym zasięgiem działania tego komendanta.”;

22) w art. 51 w ust. 1 zdanie wprowadzające do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wojskowi komendanci uzupełnień, a w przypadku wprowadzenia obowiązku zgłoszenia się określonych osób do rejestracji również organy przeprowadzające tę rejestrację, są zawiadamiani.”,

23) w art. 53:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby podlegające obowiązkowi czynnej służby wojskowej, które:

- 1) nie stawiały się do kwalifikacji wojskowej – od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym kończą dziewiętnaście lat życia, albo
 - 2) zostały powołane do odbycia czynnej służby wojskowej, zasadniczej służby lub szkolenia w obronie cywilnej albo służby zastępczej - od dnia doręczenia karty powołania (karty skierowania) do tej służby
- są obowiązane uzyskać zezwolenie Ministra Obrony Narodowej lub organu wojskowego przez niego upoważnionego na wyjazd i pobyt za granicą.”,

b) w ust. 3a zdanie wprowadzające do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Żołnierze rezerwy, którym nadano przydział mobilizacyjny, oraz osoby, którym nadano pracowniczy przydział mobilizacyjny, a także osoby, którym wydano karty powołania, z wyjątkiem żołnierzy rezerwy, mają obowiązek powiadomienia wojskowego komendanta uzupełnień o:”;

24) w art. 55:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odbywaniu zasadniczej służby wojskowej przez osoby podlegające kwalifikacji wojskowej;”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pełnieniu czynnej służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny przez osoby podlegające kwalifikacji wojskowej i żołnierzy rezerwy.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ramach obowiązku służby wojskowej osoby podlegające kwalifikacji wojskowej – zamiast do zasadniczej służby wojskowej – mogą być przeznaczone do odbycia zasadniczej służby lub szkolenia w obronie cywilnej.”;

25) art. 56 i 56a otrzymują brzmienie:

„Art. 56. 1. Równoznaczne ze spełnianiem obowiązku zasadniczej służby wojskowej przez osoby podlegające jej odbyciu jest pełnienie służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych.

2. Czas trwania służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych wynosi dwanaście miesięcy.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, terminy kierowania osób, o których mowa w ust. 1, do służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych i terminy zwalniania z tej służby, uwzględniając potrzeby uzupełnieniowe oraz okresy szkolenia w tych formacjach.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może, w drodze rozporządzenia, ograniczać czas trwania służby osób, o których mowa w ust. 1, w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych, stosownie do potrzeb uzupełnieniowych tych formacji, jeżeli nie zagraża to bezpieczeństwu państwa.

5. W przypadkach gdy wymaga tego konieczność zapewnienia bezpieczeństwa państwa, Rada Ministrów może przedłużyć, w drodze rozporządzenia, czas trwania służby osób, o których mowa w ust. 1, w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych o okres nieprzekraczający łącznie sześciu miesięcy.

6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, formacje uzbrojone niewchodzące w skład Sił Zbrojnych, w których pełnienie służby jest równoznaczne ze spełnieniem obowiązku zasadniczej służby wojskowej.

7. Osobom, o których mowa w ust. 1, pełniącym służbę w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych i członkom ich rodzin, niezależnie od uprawnień określonych dla tych osób w przepisach z tytułu tej służby, przysługują szczególne uprawnienia przewidziane w niniejszej ustawie oraz w przepisach wydanych na jej podstawie dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin w zakresie określonym przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.
8. Skierowanie do służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych może nastąpić tylko za zgodą osoby, o której mowa w ust. 1.
9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrami, którym są podporządkowane formacje, o których mowa w ust. 6, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeznaczania i kierowania osób, o których mowa w ust. 1, do służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych, a także przebieg tej służby w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach.

Art. 56a. Osoby, o których mowa w art. 56 ust. 1, pełniące służbę w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych podporządkowanych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych są objęte obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁷⁾);

26) w art. 56b:

a) w ust. 1 zdanie wprowadzające do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Osoby, o których mowa w art. 56a, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, mają prawo wyboru:”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą uzyskać świadczenia opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy określonego w ust. 1, mają prawo wyboru innego świadczeniodawcy spośród świadczeniodawców, którzy zawarli umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej.

3. Koszty częściowej lub całkowitej odpłatności za leki wydawane osobom, o których mowa w art. 56a, na zasadach i w zakresie określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, są finansowane z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

27) art. 57 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

„Art. 57. 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, corocznie liczbę osób, które mogą być powołane w danym roku kalendarzowym do czynnej służby wojskowej oraz służby lub szkolenia w obronie cywilnej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić odpowiednio potrzeby uzupełnieniowe Sił Zbrojnych, ze wskazaniem rodzajów czynnej służby wojskowej, do których następowałyby powoływanie, oraz służby w obronie cywilnej, a także możliwość odbywania danego rodzaju służby przez ochotników w ramach limitu osób, określonego w tym rozporządzeniu.”;

28) w art. 59a w ust. 3 uchyla się pkt 3;

29) w art. 73b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Spełnienie obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego lub zajęć wojskowych albo zasadniczej służby lub szkolenia w obronie cywilnej, służby zastępczej lub służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych przez osoby podlegające obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej i przeniesienie ich do rezerwy uznaje się za uregulowanie przez nie stosunku do służby wojskowej.

2. Za posiadające uregulowany stosunek do służby wojskowej uważa się również inne osoby, które nie podlegają powszechnemu obowiązkowi obrony oraz w zakresie dotyczącym osób, o których mowa w ust. 1, obowiązkowi odbycia służby wojskowej.”;

30) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do odbycia zasadniczej służby wojskowej powołuje się osoby przeznaczone zgodnie z art. 45 do tej służby oraz osoby podlegające kwalifikacji wojskowej, które zgłosiły się ochotniczo do jej odbycia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb postępowania w sprawach ochotniczego zgłaszania się do odbycia zasadniczej służby wojskowej, uwzględniając kwalifikacje ochotników przydatne w czynnej służbie wojskowej oraz potrzeby uzupełnieniowe Sił Zbrojnych;

2) sposób odbywania zasadniczej służby wojskowej.

Rozporządzenie powinno w szczególności określać sposób i tryb postępowania organów wojskowych w zakresie przyjmowania osób powołanych do zasadniczej służby wojskowej, wyznaczania, zmiany i zwalniania żołnierzy ze stanowisk służbowych, przenoszenia do innych jednostek wojskowych, delegowania i podróży służbowych, a także rodzaje i sposób opiniowania służbowego, z uwzględnieniem prawa żołnierzy do składania zażaleń w tych sprawach.”;

31) w art. 84 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydanie orzeczenia o niezdolności ochotnika do służby wojskowej nie zwalnia go od obowiązku stawienia się do kwalifikacji wojskowej w określonym terminie i miejscu.”;

32) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. Ilekroć w ustawie jest mowa o "absolwentach szkół wyższych", rozumie się przez to osoby podlegające kwalifikacji wojskowej, które złożyły egzaminy wymagane planem studiów, w tym egzamin dyplomowy, i uzyskały uprawnienia do otrzymania dyplomu.”;

33) w art. 93:

a) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Absolwentów szkół wyższych powołuje się do odbycia przeszkolenia wojskowego nie później niż w terminie dwunastu miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia przez wojskowego komendanta uzupełnień o tym, że stali się oni absolwentami szkół wyższych, a w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 46 ust. 2, nie później niż w terminie dwunastu miesięcy od dnia zawiadomienia wojskowego komendanta uzupełnień o ustaniu tych okoliczności. Przepisy art. 46 ust. 3 i 4 oraz 10 i 11 stosuje się odpowiednio.

2a. W ostatnim dniu upływu okresu, o którym mowa w ust. 2, absolwentów szkół wyższych niepowołanych do odbycia przeszkolenia wojskowego przenosi się do rezerwy, o ile nie zostaną oni wcześniej przeniesieni do rezerwy na podstawie art. 46.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojskowy komendant uzupełnień odracza absolwentowi szkoły wyższej, na jego wniosek, przeszkolenie wojskowe również wtedy, gdy bezpośrednio po ukończeniu studiów podjął on naukę na studiach doktoranckich prowadzonych w systemie studiów dziennych. W takim przypadku absolwenta szkoły wyższej powołuje się do odbycia przeszkolenia wojskowego nie później niż w ciągu dwunastu miesięcy od dnia uchylenia lub wygaśnięcia decyzji o odroczeniu. Przepis art. 42 stosuje się odpowiednio.”;

34) w art. 93a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studenci będący osobami podlegającymi kwalifikacji wojskowej, po zdaniu egzaminu z przysposobienia obronnego, o którym mowa w art. 166a ust. 3, mogą odbywać przeszkolenie wojskowe w czasie tych studiów.”;

35) w art. 93e:

a) w ust. 2 zdanie wprowadzające do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do studentów przeznaczonych do odbycia przeszkolenia wojskowego w czasie studiów, którzy:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Studenci, o których mowa w ust. 2, którzy staną się absolwentami szkół wyższych, podlegają obowiązkowi odbycia przeszkolenia wojskowego na zasadach ogólnych.”;

36) w art. 95:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby podlegające kwalifikacji wojskowej będące studentami uczelni morskich są obowiązane do odbycia zajęć wojskowych w czasie trwa-

nia studiów wyższych w tych uczelniach. Odbycie tych zajęć jest równoznaczne z odbyciem przeszkolenia wojskowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zajęcia wojskowe mogą również odbywać studentki uczelni morskiej, które w wyniku tej zgody ochotniczo stanęły do kwalifikacji wojskowej i zostały uznane za zdolne do czynnej służby wojskowej.”;

37) w art. 109:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny osoby uznane za zdolne do służby wojskowej, niezależnie od ich przeznaczenia, mogą być w każdym czasie powołane do czynnej służby wojskowej.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zaciąg ochotniczy przeprowadza wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego ochotnika, trwającego ponad trzy miesiące.”;

38) uchyla się art. 113 i 114;

39) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. Odroczenia czynnej służby wojskowej udziela się tylko ze względu na stan zdrowia, na czas ustalony przez powiatową komisję lekarską, nie dłuższy jednak niż sześć miesięcy. Po upływie tego okresu osoba, korzystająca z odroczenia, obowiązana jest stawić się ponownie przed właściwą komisją lekarską.”;

40) w art. 126a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie między dniem doręczenia studentowi lub uczniowi, który ochotniczo zgłosił się do odbycia zasadniczej służby wojskowej, karty powołania do czynnej służby wojskowej a dniem upływu okresu trzydziestu dni od dnia jego zwolnienia z tej służby, nie można tego studenta lub ucznia skreślić z listy studentów lub uczniów oraz zwolnić lub wydalić ze szkoły.”;

41) w art. 127 ust. 1-1b otrzymują brzmienie:

„1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) uznaje osobę, której doręczono kartę powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, oraz żołnierza odbywającego tę służbę, z wyjątkiem żołnierza pełniącego ją nadterminowo – na ich wniosek lub uprawnionego członka rodziny – za posiadającego na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny. Przepis art. 128 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

1a. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), w drodze decyzji administracyjnej, uznaje osobę, której doręczono kartę powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, oraz żołnierza odbywającego tę służbę, na jego udokumentowany wniosek za żołnierza samotnego.

1b. Decyzję, o której mowa w ust. 1 i 1a, wydaje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące w dniu doręczenia osobie karty powołania do zasadniczej służby wojskowej, a w stosunku do żoł-

nierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową - w dniu stawienia się do odbycia tej służby.”;

42) art. 128d otrzymuje brzmienie:

„Art. 128d. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania i wypłacania zasiłków na utrzymanie członków rodziny, o których mowa w art. 128 ust. 1 i art. 128a ust. 1. Rozporządzenie powinno określać szczegółowy wykaz podmiotów uprawnionych do pobierania zasiłku, organy upoważnione do wydania decyzji o przyznaniu zasiłku, dokumenty wymagane do wydania decyzji o przyznaniu zasiłku, sposób postępowania z dokumentacją przy przeniesieniu żołnierza do innej jednostki wojskowej lub osoby odbywającej zasadniczą służbę w obronie cywilnej do innej jednostki organizacyjnej, a także termin wypłaty oraz okres pobierania zasiłku.”;

43) w art. 132a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podstawę wypłaty należności z tytułu uzyskania kwalifikacji stanowi umowa zawarta między wojskowym komendantem uzupełnień a osobą podlegającą obowiązkowi odbycia zasadniczej służby wojskowej, na podstawie której osoba ta zobowiązała się do uzyskania przed powołaniem do tej służby określonych kwalifikacji, a wojskowy komendant uzupełnień zobowiązał się do powołania jej do tej służby na stanowisko służbowe lub funkcję wojskową odpowiadające uzyskanym kwalifikacjom.”;

44) w art. 132b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Osoby przeznaczone do odbycia zasadniczej służby wojskowej mogą być kierowane do odbycia szkolenia (kursu) w celu uzyskania kwalifikacji przydatnych w wojsku.
2. Do odbycia szkolenia (kursu), o którym mowa w ust. 1, kieruje wojskowy komendant uzupełnień. Skierowanie stanowi decyzję administracyjną.”;

45) art. 132c otrzymuje brzmienie:

„Art. 132c. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje przydatne w wojsku, o których mowa w art. 132a ust. 1 i art. 132b ust. 1, wzór umowy, o której mowa w art. 132a ust. 3 i art. 132b ust. 3, oraz tryb naliczania i wypłacania ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w art. 132a ust. 1, uwzględniając w szczególności klasyfikację zawodów i specjalności określoną na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁸⁾) lub dyscypliny sportu określone w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675 oraz z 2008 r. Nr 195, poz. 1200), a także w zakresie ekwiwalentu pieniężnego prognozowany w ustawie budżetowej na dany rok wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych obowiązujący w dniu zwolnienia żołnierza z zasadniczej służby wojskowej.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

46) w art. 141 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zasadniczej służby lub szkolenia,”;

47) w art. 142:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osoby uznane za zdolne do służby wojskowej, przeznaczone zamiast zasadniczej służby wojskowej do odbycia:

- a) zasadniczej służby w oddziałach obrony cywilnej, jeżeli nie korzystają z odroczenia zasadniczej służby wojskowej,
- b) szkolenia w oddziałach obrony cywilnej,”

b) uchyla się ust. 2;

48) w art. 143 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zasadniczej służby w obronie cywilnej przeznacza i powołuje wojskowy komendant uzupełnień.”;

49) w art. 144 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby powołane do zasadniczej służby w obronie cywilnej są obowiązane zgłosić się do tej służby w terminie i miejscu określonych w karcie powołania.”;

50) w art. 145:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasadniczą służbę w obronie cywilnej odbywa się w jednym, nieprzerwanym okresie przez dziewięć miesięcy.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby powołane do zasadniczej służby w obronie cywilnej z dniem stawienia się do tej służby otrzymują bez szczególnego nadania tytuł ratownika. Nadanie tytułu starszego ratownika następuje w drodze mianowania.”;

51) art. 146 i 147 otrzymują brzmienie:

„Art. 146. 1. Szkolenie w obronie cywilnej polega na odbywaniu w jednostkach organizacyjnych obrony cywilnej w okresie trzech lat:

- 1) zajęć szkoleniowych organizowanych w czasie wolnym od pracy;
- 2) przeszkolenia na obozie szkoleniowym przez okres do trzydziestu dni.

2. Łączny czas szkolenia w jednostkach organizacyjnych obrony cywilnej nie może przekraczać sześćdziesięciu dni w roku, w tym dwudziestu dni ustawowo wolnych od pracy.

3. Do czasu szkolenia nie wlicza się udziału w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków. Zajęcia szkoleniowe w okresie zwalczania klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwania ich skutków mogą być prowadzone w czasie pracy.

4. Szkoleniem w obronie cywilnej mogą być objęte również kobiety uznane za zdolne do służby wojskowej. Powołanie kobiet do odbywania tego szkolenia może nastąpić do końca roku kalendarzowego, w którym kończą dwadzieścia cztery lata życia.

Art. 147. 1. Szef Obrony Cywilnej Kraju może skrócić czas trwania zasadniczej służby lub szkolenia w obronie cywilnej.

2. Osoby, które odbyły zasadniczą służbę lub szkolenie w obronie cywilnej, wojskowy komendant uzupełnień przenosi do rezerwy.”;

52) w art. 164 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W zakresie uprawnień osób odbywających zasadniczą służbę w obronie cywilnej i członków ich rodzin stosuje się odpowiednio przepisy art. 118, art. 119 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 120-122, 124-126, 128-132 i 136.”;

53) w art. 169 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) osoby odbywające zasadniczą służbę lub szkolenie w obronie cywilnej oraz służbę zastępczą.”;

54) w art. 175 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) są osobami o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej.”;

55) w art. 206a w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) osoby odbywające zasadniczą służbę w obronie cywilnej lub służbę zastępczą.”;

56) w art. 208 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dla wykonania niezbędnych świadczeń rzeczowych:

- 1) rodzaj i liczbę nieruchomości, które mogą być w tym celu w użytkowaniu w danym roku kalendarzowym;
- 2) rodzaj i liczbę rzeczy ruchomych, które w danym roku kalendarzowym mogą być w tym celu pobrane,

uwzględniając w szczególności potrzeby związane z prowadzeniem kwalifikacji wojskowej, przeprowadzaniem ćwiczeń wojskowych, w tym organizowanych z zastosowaniem natychmiastowego stawiennictwa żołnierzy rezerwy i sprawdzaniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych.”;

57) w art. 209 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy używania nieruchomości udostępnianych na czas przeprowadzenia rejestracji oraz kwalifikacji wojskowej.”;

58) w art. 210 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

- „1a. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń w związku z użyciem ich w czasie kwalifikacji wojskowej składa odpowiednio do zadań wojewoda lub starosta.”;

59) w art. 224 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie stawia się do kwalifikacji wojskowej przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), przed właściwą komisją lekarską lub przed wojskowym komendantem uzupełnień w określonym terminie i miejscu, nie stawia się do wojskowej pracowni psychologicznej albo nie przedstawia dokumentów, których przedstawienie zostało nakazane,”;

60) w art. 225:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) będąc przeznaczony do szkolenia lub ćwiczeń w obronie cywilnej nie zgłasza się w określonym terminie i miejscu do tej służby,”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uporczywie uchyla się od wykonywania poleceń służbowych w czasie odbywania szkolenia lub ćwiczeń w obronie cywilnej albo w czasie odbywania ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji,”;

61) art. 236 otrzymuje brzmienie:

„Art. 236. Kto będąc przeznaczony do szkolenia lub ćwiczeń w obronie cywilnej uchyla się od ich odbywania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

62) w art. 241 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie zgłasza się do rejestracji będąc zobowiązanym do tego zgłoszenia lub nie stawia się do kwalifikacji wojskowej w określonym terminie i miejscu albo nie przedstawia dokumentów, których przedstawienie zostało nakazane,”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoby, którym wydano wojskowy dokument osobisty, przedstawiają ten dokument w celu zamieszczenia w nim stosownych wpisów dotyczących obowiązku meldunkowego.”;

2) w art. 11 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) dotyczące obowiązku wojskowego, w tym stopień wojskowy, nazwę, serię i numer wojskowego dokumentu osobistego z oznaczeniem wojskowej komendy uzupełnień,”;

3) w art. 15:

a) w ust. 1a pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) dotyczące obowiązku wojskowego, w tym stopień wojskowy, nazwę, serię i numer wojskowego dokumentu osobistego z oznaczeniem wojskowej komendy uzupełnień,”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 195, poz. 1198 i Nr 220, poz. 1414.

„3a. Obowiązek określony w ust. 3 nie dotyczy żołnierzy w czynnej służbie wojskowej wyjeżdżających w celach służbowych za granicę. Zameldowanie i wymeldowanie tych żołnierzy prowadzi się w sposób określony na podstawie art. 51 ust. 2.”;

4) w art. 44a w ust. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) stopień wojskowy, nazwa, seria i numer wojskowego dokumentu osobistego oraz oznaczenie wojskowej komendy uzupełnień, w której ewidencji osoba pozostaje;”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej skierowaną za jej zgodą do służby w oddziałach prewencji Policji mianuje się policjantem w służbie kandydackiej na okres, o którym mowa w art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹¹⁾).”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunku, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się do kobiet, osób podlegających kwalifikacji wojskowej skierowanych do służby kandydackiej za zgodą organów wojskowych oraz absolwentów szkół wyższych.”;

2) w art. 153 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej skierowaną za jej zgodą do służby w Straży Granicznej mianuje się funkcjonariuszem w służbie kandydackiej na okres, o którym mowa w art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹³⁾).”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

¹²⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

Art. 5.

W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarz wykonujący zawód ma obowiązek uczestniczenia w pracach komisji lekarskich, określających zdolność osób podlegających kwalifikacji wojskowej do czynnej służby wojskowej, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pracodawca – w stosunku do pracowników i osób odbywających służbę zastępczą oraz jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi, w tym z tytułu przebywania na urlopie wychowawczym albo pobierania zasiłku macierzyńskiego, z wyłączeniem osób, którym zasiłek macierzyński wypłaca Zakład,”;

2) w art. 16 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osób odbywających służbę zastępczą”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267, z późn. zm.¹⁵⁾) art. 52a otrzymuje brzmienie:

„Art. 52a. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego dla osób odbywających służbę zastępczą stanowi kwota świadczenia pieniężnego, określona w przepisach o służbie zastępczej, w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4.”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 450 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1319) w art. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056, Nr 209, poz. 1318, Nr 220, poz. 1417 i 1418, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 8, poz. 38, Nr 14, poz. 75 i Nr 18, poz. 97.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 47, poz. 318 i Nr 115, poz. 792 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 582, Nr 119, poz. 771, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654.

- „b) ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego, opieki społecznej, ulg określonych w przepisach szczególnych dla żołnierzy niezawodowych i osób odbywających służbę zastępczą oraz ich rodzin, a także uprawnień dla osób niepełnosprawnych i osób objętych przepisami o szczególnych uprawnieniach dla kombatanów,”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Przy określaniu zdolności fizycznej i psychicznej osoby podlegającej kwalifikacji wojskowej do służby kandydackiej w BOR orzeczenia komisji lekarskich podległych Ministrowi Obrony Narodowej są równoznaczne z orzeczeniami komisji lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.”;

2) w art. 140 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej skierowaną za jej zgodą do służby w BOR mianuje się funkcjonariuszem w służbie kandydackiej na okres, o którym mowa w art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹⁷⁾).”;

Art. 10.

W ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. Nr 73, poz. 763 i Nr 154, poz. 1798) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Zgoda na przeprowadzenie badań nie jest wymagana także w stosunku do osób podlegających kwalifikacji wojskowej, kierowanych do specjalności i funkcji zgodnie z kryteriami doboru takich osób do poszczególnych specjalności wojskowych, oraz osób ubiegających się o przyjęcie do zawodowej służby wojskowej.”.

Art. 11.

W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 5 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2008 r. Nr 66, poz. 402.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 83, poz. 760 i Nr 223, poz. 2217, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 164, poz. 1366, z 2007 r. Nr 115, poz. 792, z 2008 r. Nr 93, poz. 582 i Nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

„11) pracodawca, u którego osoba odbywa służbę zastępczą – w stosunku do odbywających tę służbę;”.

Art. 12.

W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.¹⁹⁾) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. W organizacji pożytku publicznego mogą wykonywać pracę osoby skierowane do odbycia służby zastępczej, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.”.

Art. 13.

W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej (Dz. U. Nr 223, poz. 2217 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1496) w art. 2 w ust. 4, w art. 4 w ust. 2 i 4, w art. 5 w ust. 1 i 2, w art. 7 w ust. 5 i 7, w art. 8, w art. 9 w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia oraz w pkt 1 i 4, w art. 11 w ust. 1, 3 i 4, w art. 12 w ust. 1 i 2, w art. 13 w ust. 1, w art. 16, w art. 17, w tytule rozdziału 4, w art. 18, w art. 19, w art. 20, w art. 21 w ust. 1, 2, 3, 7 i 8, w art. 22 ust. 1 i 2, w art. 23, w art. 24, w art. 25, w art. 26 w ust. 1, w art. 27 ust. 1, 2, 3 i 5, w art. 28, w art. 29 w ust. 1 i 2, w art. 30 w ust. 1, 2, 4 i 6, w art. 31, w art. 32, w art. 33, w tytule rozdziału 6, w art. 34 w ust. 1, 2 i 3, w art. 35, w art. 36 w ust. 1, 2, 3 i 4, oraz w art. 37 w ust. 1 użyty w różnych liczbach i przypadkach wyraz „poborowy” zastępuje się użytym w odpowiednich liczbach i przypadkach wyrazem „osoba podlegająca kwalifikacji wojskowej”.

Art. 14.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 66 w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) osoby odbywające służbę zastępczą;

4) osoby podlegające kwalifikacji wojskowej pełniące służbę w Policji, Straży Granicznej i Biurze Ochrony Rządu;”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.²¹⁾) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego, rent strukturalnych, ulg określonych w przepisach szczególnych dla żołnierzy niezawo-

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859 i Nr 128, poz. 883 oraz z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 123, poz. 803, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414.

dowych i osób odbywających służbę zastępczą oraz ich rodzin, a także uprawnień dla osób niepełnosprawnych i osób objętych przepisami o szczególnych uprawnieniach dla kombatanów,”.

Art. 16.

Zakres czynności realizowanych dotychczas przez organy prowadzące rejestrację, na podstawie art. 31 ustawy zmienianej w art. 1, na potrzeby przeprowadzenia poboru, w tym związane z ewidencją przedpoborowych, wykorzystuje się na potrzeby przeprowadzenia kwalifikacji wojskowej, o której mowa w art. 32 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17.

Zadania organów samorządu terytorialnego, realizowane w ramach i na potrzeby przeprowadzenia kwalifikacji wojskowej, o której mowa w art. 32 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

Art. 18.

1. Osoby stawiające się po dniu wejścia w życie ustawy do kwalifikacji wojskowej, o której mowa w art. 32 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wojskowy komendant uzupełnień z urzędu przenosi do rezerwy i nadaje tytuł żołnierza rezerwy oraz mianuje na stopień wojskowy szeregowego, z dniem, w którym orzeczenie właściwej komisji lekarskiej o ich zdolności do czynnej służby wojskowej stało się ostateczne, o ile nie zgłoszą one sprzeciwu w tej sprawie.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, które dotychczas podlegały obowiązkowi, o którym mowa w art. 32 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i nie odbywają służby zastępczej.

Art. 19.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, które w niniejszej ustawie zostały uchylone lub zmienione, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.
2. Przepisy wykonawcze, o których mowa w ust. 1, dotyczące poboru i poborowych stosuje się odpowiednio do kwalifikacji wojskowej i osób podlegających kwalifikacji wojskowej.

Art. 20.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.